

"att den renom är allting rent." Oberäkna det
denne lidenhet med vordare, denna
föres, att behålla sina rättigheter, visa
professerna en rikas ädelhet, att ut-
nåta hälsning, som efter denna förmönan-
de fördes emot den nya Evangelii-
ets kärnan. Men detta mål, förka de
att vinna icke på ärvettigheten, ing
utan med den vordiga lagens fränd
manne det i vana ett bevis på Pre-
fennas Tolernans?

1064. Men någon fändels, ifner, att
göra professerna af vordiga lagens, kan
icke blifvit förfränd, bland de af a
fanningens vittnerv. De tyckas tyckas
den ärvettigheten, att den fröna kärnan
är redan använd och pånyttfäst,
och endast kärnans äro velle-
andao. Ans Men Allt detta kärna
till Helgelse, hvilket Professerna på
ifrigt tyckas emot kärnans, på
tyckas det icke vana någon tyckas
kraft, att blifva talig. Men behä-
ver endast vana Profess och Theolo-
gic Saktas, för att vana en Christen
men i själva verket tyckas icke den-
na helgelse vana ärvettigheten.
Här är naturligen icke fråga om
förfrändelse och upoffringar af
lifvet, bekvämligheter: här är icke
fråga om förfrändelse och lidande
för Christi. Utan här är fråga
om rättigheter, som skola

indrifvas, om turliga förmönan, som
skola vinna: här är fråga om
indrivna professerna, och professerna och
utvärskelse, som skola, och helgelses och
intressen: att förfrändelse, som
tyckas innebära Egafven, Egafven
och ambition.

1065. Men det förefaller af nog be-
närigt, att Professerna, som på if-
rigt professa om Helgelse, predi-
ka på ett sätt som är angående, bättnin-
gen, användelsen, och pånyttfästelse.
Men jag är nästan näst, att Professerna
sjelfva med på intas tag, att de
hätt någon erfarenhet i näst
anbring. Den predikan om Helgel-
sen, är fäst till kärnan till användelse
och pånyttfästelse. Veta de då, kunna
manga i kärnan äro användelse
och pånyttfästelse? Är de icke kun-
na erkänna kärnans för an-
nat om vilka andao, att predika
om Helgelse till den fästa
kärnan, är det förfrändelse, som att
göra drifvas kanet rent utvärskelse
det är, att göra en menniska till Chris-
ten utan förfrändelse, utan rättfä-
diggörande. Ditåt Professerna vil på
hela deras kärna om Helgelse, att
menniskan här blifva helig först
och sedan rättfärdiggjord. Motne
icke den, som drifvas om fästa kärna
professerna, att pånyttfästelse, den nya
Evangelien kärnan.

1066. Men som predikar om helgelsen
han måste förutsetta, att han ähinder äro
amvända och pånyttfädda. Men härjas
han predika om Helgelsen på de
sakra sagor, då fruktar jag, att han
härjas från golig ämba. Han skulle
förfä till ena med saken, förbannelse
för att verka den sakra saken uti sym-
dualen, och sedan några blifvit verkta
predika på den om Tran allra ena
gömmingar, och slutligen ynka på helgelsen.
En sådan anordning hafva Othorlörne
brukat i sina framställningar. An-
vänder predikade Bailey för betyngar
re i: Åthen annorlunda på den som
vars dagte med saken, dagte och
åts annorlunda på benäddade Christen.
Hafva icke predikerna märkt denna
skillnad i framställningens efter årens
rens olika tillstånd?

1067. Ut i fränder mellan saken och
predika, hafva de som de blifvit mer
tyngs på sakens skuld. Predikerna
hafva blifvit förfulda af sakens
och denna förfuldelse har bestått
deruti, att sakens förändring både
predika och saken. Saken har predika
afte handgrifligen vilket förfuldelse
här, med förfuldelse, men han icke
annorlunda frammat verka på de
nas äfvertygelse. Om någon saken
infunnit sig har predika, på att med
närans frammat i andeliga

innen: på har predika blifvit and och samt
ut sakens, under förfuldelse, att saken
nen icke infunnit sig, på att sakens
när och samt, uten på att sakens
med samt, sakens på att sakens på
tillfälle att sakens predika på saken,
sakens i: sakens anordning.

1068. Men om sakens, som oftast är fel-
let, icke har någon annan infunnit
i: sakens anordning, om den har infunnit
af sin dagmatik, på berikas som sin
egen adaglighet, att väglida vilkisar.
Ha. Saken på grundar sig dagmatik
grundar den sig på sakens minnisk
infunnit, som sakens gatt infunnit
sakens anordning. Ar det verkligen
amvända och pånyttfädda men
som förfuldelse sakens dagmatiska saken
predika? På tycke, konfessionen i sakens
Vejrjö saken på saken, men denna
sakens icke gifves sakens predika
ter det något att sakens sakens sig i
i dagmatiken. I sakens, ett samt
ligt sakens med predika sakens.

1069. Men vad sakens, nu den sakens
sakens om detta sakens. Sakens
recommenderas i sakens på dagmatik
sakens samt och sakens sakens på
sakens. Predika sakens är en
ligt sakens infunnit, om
sakens sakens, sakens samt
sakens, på samma sätt, som sakens
sakens sakens sakens, sakens

af handshäfbinge Embetet, med anledning
af häkaren (Datters Sandens) Embets rapport
fann sig föranlätet att uttänka en all
män kungörelse, enligt hvilket de
friska, vid 6 Apr 22, Skillingar, 1 Banco
vill, borde afkalla sig från. Allt om-
gänge med de medkapitel? Detta var
i Gänning en märkvärdig karaktär.
Om. Detta skulle i månad år 1843 och
åttorbladet fick deraf anledning att
säkas med handshäfbinge Embetet ore-
fald. Emellertid, för man, att konfessionen
och handshäfbinge Embetet hade olika
ansåne om rationellare mot den för-
menta sjukdomen.

1070. Men dessa Quarantens anstalter
hafva ike blifvit använde annat
än funnna. i Norrland. I det stället
har man der tagit sin tillflykt till
Matte Ting, och Biskops Visitationer.
Än sådana flände den saken högt
Samuets Frid, måtte Örnesterna begära
Visitation, på att freda sina Samue-
ter, och afskatta sig beskyddning för
invånighet. I sammanhang med läsnit
måtte kommenterel Blakatet försiga
och kängor: detta missfater af den höga
Tro, som nu varit påbuden i Stat, kyr
kan i flera hundrade år, var af den
tidens prolatat rikstätt mot Dietstäm-
i förnige, skulle nu åter framdraga
på tullen, såsom ett flände bevis
på drunna kyrkans talnars.

1071. Att Historien några hundrade år
efteråt, kommer, att benämna kan
tänkt Blakatet Epkampt och Epkops mä-
på samma sätt, som Gudarnes, Heltningen
och på Biskoparnes Religion förpäljef
Blifvit benämnda af Historien:
det anas ike dessa ingiftaners sam-
veten. De måtte kapa sig Samuets Frid
om det och kaptade de Christens blod.
De befinna ike, att Historiens aratiska
dand, blifver den, som i Samuets dand i
ingiftan. För, att på Samuets Frid i tiden
måtte dessa blinda blodfugarna, vända
fika fjälar, nere i de Christens blod, om
dand de ike äro tillräckligt renade i
Drakebladet. Nu hafva vi ännu blifvit
framfördit på långt i det andeliga
männets, Matt, att Rabulismen ko-
tar, "att några den fjäta kungens i den
fjätta Örnesten tennes." När Rabulismen
har blifvit tungd för det andeliga
Rabulismen, genom Örnesterna, an-
dora nit, skulle sig på det drakiska
Rabulismen: då kängas Orkebispen
i Sverrige, "att gån nästening med
fjätta Samuets" men kan ike finna
en enda annan plats der, som
kunde berättiga den Christina Rabulismen
att utkräffa för nämnd af kyrkans, förfä
man för det andeliga misten, men till
Orkebispen, och andra prolatat, till
förfä, som kan. När den nä Rabulismen
har, började kapa flände på sin

[illegible]

1042. När nuar också, som påförkes, att
blåsa sig i det muleliga afet, blir katald och
här på sig af smeterna. När den nära maa
som salunda vinnes: jitt naturliga till-
stånd: när intet hägne, eller heligane
vinsten piinner, som påfekt, är de tyo.
litiffa munriades som stiger äppel ofvån
volken: då mätte hvilken anezonika
nallja, som påfekt, haffra tillfick, att
inblåsa jitt armatet i de omstingna
massorna. Den tid skall kammorna, att
Färmanstus, Herradene inner en gang

blir upprättadt i smärre då kall man höra
den förvildade Däveln säga på Gatorna:
"hängen den fifta kungen i den fifta Profet-
ens kammar". Har icke Diakonien lifat till
hvilken exceder en så Dävelsmasse kan re-
tas, när deli är utsvärd utan angeligt öf-
ning, utan allt intressé för ett något an-
deligt liv. När den förvildade Dävelshögar
spelar på Gatorna till Helmete med alla
Biskopar och Präster" de börjar Enkel-
bönen och andra Prälater att göra nåko-
ring med fitt Samvete", utan att finna
en enda Håk ångra, ick ja mycket,
som ett saligend af andeligt märken.
1078. För jag lof, att hjälper med bak-
föringen? När meningskans Samvete
är fullständig har han såligt minne.
Vi kunna börja med Conventikel
Plakatet. af hvad anledning upkom
Conventikel Plakatet? En gång den
tidens Prälater katade Dietionem.
Hur föne katade Dietionem? Emedan
den blattade de andeliga Tjänarnas
Moralitet och Traktsket omät Christum.
Af hvad anledning har conventikel
Plakatet sedermera blivit ogiltigad
och härför? Emedan sedan tidens
Prälater fruktade för Käsoniet. Och
man föne fruktade Käsoniet? Eme-
dan Käsonerna stände dels på Kona-
koren, Samvetsfrid. Prälaternas fruk-
tade, att Käsoniet kunde hafva per-
liga pågides för Kyrkan och Staten.
De tänkte som de ägnestha Prästerna:
"Väte vi Konane på blifva på tro alle
på Konane, och de Konene Konane"

och taga bort närt land och folk." Har
det ike varit fråga om osannolikhets
blakateljerkäpande? Jo, på flera Riksdagor.
Såsom i den följande konventi-
kell blakateljerkäpande ike besträfs,
på Riksdagarna? Emellan Prester
sätte sig benämat. För man samlas
för att säga, dansa och spela Mont. &c.
För man samlas, för att läsa och hålla
bän? Nej. Hvilket den prästiet besträfs
af äkta luthonians? de som säga pre-
la Mont och dansa, men de som läsa
Guds ord, sjunga och hålla bän utom
kyrkan, mörar, äro katolik, fränsare
och vilka andra, ja ett lätet, rack, som
här utnatas med Absack frän.

1074. Emellan Prester varit första up-
ropet till civilentikel blakateljerkäp-
ande de samman förhindrat de i kyrka
varde, emellan de samman varit
Prester varit näst flendes, på på de Prester
sig hjälpa om den nåd prästernas
som, kända naturliga passioner de
hålla smekt på Prester, de
talar dem med fränjorn och fränjorn
gas, på deras naturliga smekkingar, som
Prester hade till Prester, som
na för gång, på Prester, det präst-
tiska frändskapet på prästerna i
folkets hjertan. Den tid man fränjorn
att Prester en racker dag fränjorn
på präst fränjorn fränjorn på präst
Catholiken vika. och detta fränjorn
innan för Inquisitionen.

1074. Inom kyrkan bländas ännu för det af
verhållande, prästernas fränjorn, prästerna
hvilket af en präst af Religionen prästerna
Prester varit minnas, att det prästerna
att ike fränjorn på prästerna, prästerna
la fränjornen och prästerna, prästerna
fränjorn, prästerna prästerna på prästerna, prästerna
hade näst prästerna, prästerna, prästerna
folkets fränjorn. Hjälpa fränjornen prästerna
en fränjornen prästerna, prästerna prästerna
på prästerna och de naturliga prästerna
fränjornen. Inom kyrkan, den prästerna
man prästerna prästerna, prästerna prästerna
scholar, när alla prästerna prästerna
gått på prästerna och prästerna prästerna
på prästerna prästerna. Den på prästerna
de civilisationen, hvilken, prästerna
fränjornen, prästerna prästerna prästerna
emellan prästerna prästerna, att prästerna
när prästerna prästerna, prästerna prästerna
likasom och prästerna prästerna, att prästerna
den prästerna prästerna, prästerna prästerna
fränjornen af prästerna prästerna, prästerna prästerna
na. Prästerna prästerna prästerna, prästerna prästerna
den prästerna prästerna, prästerna prästerna
fränjornen prästerna, prästerna prästerna prästerna
det prästerna prästerna prästerna, prästerna prästerna
att prästerna prästerna, prästerna prästerna prästerna
den prästerna prästerna, prästerna prästerna prästerna
den prästerna prästerna, prästerna prästerna prästerna

1075. Vi ha på många bildningsanstalt
för minnet och fränjornen, men inget
för fränjornen. Prästerna, prästerna prästerna
en bildningsanstalt för fränjornen, prästerna
fränjornen till en bildningsanstalt
för prästerna. man äter, dricker, dansar, och
prestar fränjorn om prästerna, emellan prästerna
ike har till en prästerna, att prästerna.

na sig ut utpräfsningar. Detta Episkopiska lefnads
sätt som förklarar, är för Allmänhet bekant att
det icke har matfäga af Regard. Förr
före hälla icke Medlemmarna bibelförklarin-
gar och Religions sammankommit på
Söndags efter middagen. ²⁴ de der följande
att de hafva många vordiga besök, att
utnätta på Sabbathen, såsom Folkpresta-
man, m.m. dels der följande, att de äro själva
makliga och begära på Kontret, prästapel
eller kyrkspel, eller andra påslungliga tidsfördrif.
Men förnämligast der följande att de fruk-
ta för sina förmän, som icke tala några
extra Religions ämningar, de frukta för
sinfet, emedan de kalla sig "Folket" här
hålla i mörket och skuggighet som för
moraliska besämmelse, emedan Folket
andeliga uplysning, kunde med sin hjälp
ni och främmande. Det kunde utgå blott
från Medlemmarna själva för Folkets tadel.
Fruktas för att förkattliga namnet "Läsa
predikant" afsluter de flesta yngre Med-
lemmarna Söndags skolor och bibelförklar-
ningar. Sålunda måtte den nåd med sin
utgå andelig förklaring på Söndags
efter middagen på församling för på Söndagen
och för på Sabbathen i församling den,
1076. Jag ville nämna Medlemmarna. Huf-
vudsakerna och andra städer, att låta
Läsa predikanterna predika om kätt-
ning och nyfädelse på Gatorna, em-
edan Medlemmarna själva icke hafva till
deltid, för sina pojkar och vordiga be-
tyg. Ann är icke kyrkfas eller några an-
nan Läsa predikant, yngre predika-
nter bättnings och nyfädelse på gator,

kunde det hafva den påfölj, att Medlemmarna
medlems blefve ständ, af de kyrkliga bättnings
rapport göres bättnings, himmel riket är kätt
nas", Men kunde utgå hafva den påfölj,
att många af Folket kände lysna till bättnings
rapport och kände "Läsa" sina fyndes.
Skulle den fränge kände skattens bättnings
dikon, skulle upväxas bättnings i Farnsone
hymnen och hymnen: de skulle framtida
"kan hafva djupare" Ty för har det gitt
till i alla tider, kunnat en verklig värd
se kätt ibland Folket der har utgå det
andeliga kätt Upläsat bland de äfnas
för Farnsone och Farnsone, ty "denne orand
Jule" är kätt till alla och kunnat för man-
gan i Farnsone. För har det till i alla tider och för
alla rum allstades kunnat Gud ord blefvet för
predikant, att den Helige ande kunnat verk
en farnsone och kunnat de Christendomen, der kan
utgå den ande Anden verk för kätt
för bättnings och kunnat i de öfriga kätt
1077. Med för an. Erkebiskopen (och andra
predikant) kan låta kunnat kunnat bättnings
rapport på gatorna, för. Låter kan den blinda
Rapport kunnat kunnat med Farnsone, ty kan kan
gör räkning med sitt kunnat, för finnen
kan till. Skatta "denne kunnat" ingens
skuld till det andeliga mörket, och
den andeliga blinda kett, som nu är
någon i den. Sveriska kyrkan.
Kan kan omöjlig kunnat kett an
färdan folkhet, kan kunnat kett
på andelig uplysning, kett kunnat i
sin andeliga kätt, och "Läsa", som kan
spit i den andeliga kunnat kunnat, drif

ett sådant folk, till afgrändad, lifsfamn sina
hjonens chefs af legio, äfver skynsorna i
Gadana. Detta är den naturliga följden
af Horinguifitorornas gnymsna atgär-
der emot lifsone och vittifter.
Anmärken. Ekkebiskan Winzand var på
vägen att blifva stensad af folket. Stacks
halm, under riksdagen i juli 1858, om-
dan han traddes raka en libland dem, som
hade verkfamt betragit till Sackertullen,
redfätnings, kveräfnis, Sackertbrukets Botro-
nerna, blafuo förbittrade, dessa hade
som man tradda den tiden, näst några
utfrickade, hvilka i kufnaftaten till
ställe demonstrationer emot Herrar Hant-
mansdott, Ringård m. fl. Churur yafken
allörig blif fullt etredt af dem stälarne.
de trycket hamner jag nu ihåg af den
tidens politiska tilldragelser, att folket
pik fri traktering på "Kragarne", om
aftanens före stenskaftning. Exempel
visas huru lätt en på skabelmasa, kan
pitas till de grofsta exagor, och man
kan den före mlt mål fraga: huru kan
ett sådant folk blifvit undschuifalt af
fina kraner, som för en sup eller på
läter ämestala sig till skand och plund-
ning, eller stenskaftning. Detta förska
Exempel borde käng, hvar och en, ha-
nu källa det står till med christen-
man i vårt land.
107%. Alla Prester böra veta, att kutter har
kraft "Samhetskans hjerntängst", de ve-
ta väl, att kutter klagade äfver Sa-
tans anförknningar, de veta väl, att
kutter var en tid lång "fladd under ka-
gen".

de veta väl, att Luther "kunde minnas da-
gen, när den lefande från tändes i
Hans hjerta: att detta veta, de mena
icke att det är lika nödvändigt för alla
äkta Lutheraner, att gå igenom nådens
ordning" personligen, icke blott på
papperet. Våra moderna Lutheraner
hafva genom gått nådens ordning på
papperet, och hafva der sammantagna
sinn, men icke i hjerta. Det för få ett, som
skulle Lutheranderna afse "Luthers gubbel"
för ett anäligt gubbel, liksom skulle de
hos oss gå till rätta tillförlitligt för
alla. Luther har haft samvetsfull och
hjersteingott för alla: Luther har trämpat
med sätning, anfäktning för alla: han
har haft en samvetsfull, bättring och ny-
fädelse för alla: han har haft den lefande
från för alla. Vi behöfva icke mena
än tro, att Luther har personligen genom
gått nådens ordning för alla, och detta
har våra nag för oss till saligheten.
1079. Erkebiskopen behåller således
icke fråga om Dr. K. Kandidat, som
tänker vilken fyndigare vägar till lif-
vet, om han själv har erfaren det sam-
ma, som Luther erfaren? Han behöfver
icke fråga: "När har vi lifvit värt? Hur
länge har vi stått under Lagen? När kan
vi lifvit försämrad eller nötfärdig-
gjord? Han behöfver icke fråga af
en Dr. K. Kandidat: "Hur må jag vin-
na hos ni först? Hur må jag vin-
na hos ni andligt friv. fullgån?
Skulle verkligen Erkebiskopen
hålla sådana frågor till Dr. K. Kandida-
terna, så skulle han genast lifva

personutgå af alla Tidningas (Erkebiskopar
Wingård var nedan på vägarna, att bispes
en mentyr för sitt heliga rit, då han för
böd en båt, som studenterna hade ställt till
på anordnad dag pingst). Han skulle på
gå jag till den god bispes personutgå
af Tidningarne, som han ansådde att på
tant christen doms förhållande med sina framfi-
dator, att han inte skulle säga sig till niks
dagens.

1080. Men skulle Erkebiskopar fråga
sina Prestkandidater, hvad tror min Her-
ne om Representations förändringar?
om tryckfriheten? om näringsfriheten?
Hvad tror min Herne om de så kallade
symboliska Bäckerna? borde de inte
afskaffas? o. s. v. Då skulle han vända sig
laga genom prestas oron, och låsa pro-
tuberand. — Men vi återgå till kapa-
rena, för hvilka skuld Prester, och
den såkända kaprens samvett, vid blifvit
stäm. Den såkända kapren, som Rattenshög
vis bestå af samma Christna och af de
hithörandes, har på flera ställen berisat
sin oro med sina gemningar, som
stuckkastning och annat smått och
i kaffens och familjens neder, eller
när de på annat sätt stört krusfri-
den. (Jämför Rattenshög, berättelse
om kaffens: Helsingland, och Rattenshög
Årman, antekningar om kaffens
i Helsbo.) Då andra ställen har de så-
kända kapren ansett jämmerliga på
gamal af en kaffens, af en, och

derigenans förmådet kyrkans, glesare,
att begära visitationes, under påse-
gan, rättgänsa, som de hvilka åtgärks
Prester och den såkända kapren berisat
hittas med sina gemningar.

1081. I synnerhet skapade Prester och
den såkända kapren, i den såkända
ga af en tygelsen, att alla biskopar
främmande och villas, som på
vändigt måste säga, att alla andra
är samma Christna, åtminstone
de, som uppe på gatorna stått
digi. utvänter matts. Sedan Prester,
biskopar af en helig ifner, att upväntat
den nya evangeliska kaffens, som
kaffens med ett visitationes påse-
och båt, sedan de varit på kyrkans
samvett, uti de Christnas blud, ha
va de antagligen fått den såkända
jan, att betrakta Prester som en "föret-
fater" eller blidigt, hvilken fager kaffens
ren, mitt och många. Allmogen tror
nu på de flesta ställen: det förhållande
de till Prester, att de under betrakta
jan en sådant tygelsen, hvilken
de flesta skulle låta blifva abetalad
om inte den världliga kapren tygelsen
Allmogen dertill.

1082. De heliga fäderna äro på flera
blinda, att de inte märka, hvad de
lida. Det behöfs samvett, inte en timme
liden, uti de blifvande rikspolis-
tingen, för att upphäva alla den

privilegier, och de blifva tvungne, att an-
taga den Förnärkts ~~Religion~~ Religion från den
rationalistiska Riksförsamlingen på
fotfas den; de blifva tvungne, att någ-
telliga affvärja sig den heliga Skrif-
turen, i kaporn det franska Presteska-
pet affvärja sig Chattholiska läran. Derom
åro Rationalismens, medikantes, på för-
hand afvettade, att Presterna måtte
affvärja sig den hära, hvilken de med Ed
förbundt sig, att kalla; och att Lutheran-
ska Presteskapet äko litet från det Katholiska
sammet att gläjas af Samvittsqual, efter
den affvärjning, derom hos oss af
nu nära på förhand afvettad,

1084. Historien hos i alla tider väfat, kunna Ha-
ren Kamrads de blodriga, samt den lefvan-
de christen samens befändelse pått af den
dåda Auctoritet, Trose. Gudarne nit att
förpassa den rena Mosaiska Kärnan
som det Christna Matteislet, Rithnat i wild
fanatiskt emat Christnen och hans äfvels.
Detta wilda hat emat de Christna, veran-
tade inman hat till Politiskt Fanatiskt.
De Kionrade på sin politiska Frihet
och pått ett offer på sin frihet. Den Egi-
ptiska, Kionfinner förblindade dem,
de kunde rika rika och kionman på
äfrumagten. Hade de antagit Christen
dansen, ja skulle det Allt sig hafva pått
den in att pått sig äfrumagten den Roman-
ska äfrumagten. Men när mannekan
är blind, ja påttas man blindt i pått pått
1085. Helsingarna, hat till de Christna; hade till
följ pått ett abnormt Religions pått, en abnorm
demoralisation. Man onassan af pått. Egen-
ri Kana och pått, eller den finliga rit-
ingen, blif pått, eller de pått Roman-
ska pått, eller de pått Roman-
ska pått. Sedan Civildationen pått
lefva sig pått, kunde Romanen pått
förpassa sin frihet emat den pått natur
kraft, som hans pått. Helsingarna
har pått Frankrikes egna barn blifva
pått för pått. När pått
pått af pått pått pått pått pått pått
pått, då blif pått pått pått pått pått
pått pått pått pått pått pått pått pått

att vänta på andra fästet som grafvård, måtte
jika sin följhet: den finliga sijnatningens och
anagoriga Kanalgis fästet, ike, som lofven
falket gånstigt lycka och följhet genom sig
namnens undan välgalder, genom
Revelutionens och blads följt Falket
vinna lycka och följhet.

1086. Man på väl se om alla blads
gane, som följt, genom af de Christnas
blod, kunna träffa sig med samma
förmis i evigheten, som Heltigens af Alla
Blods darrare framkallade, på att ing
na fins samuete, när de märkte sig
mispas, att de lätit afvätta äkta kalla.
Viken ilag med Prateffanterna: "voro
de afkyldiga, på äro de fäliga: voro
de fäliga, på äro de med nättä dämde."
En varkens utfäst på det stora Förmis
tit. Manne ike afvätta Lutherske
Kyrkans, inquisitionens kopas samma
utfästes i benediktan, när de skola
sluggena sig på barnen, lag, på alla
de blod flutit de afvättat sig genom
sitt smat Dietismen. Nu har man
af Falket kommit på länst: sin Christnas
kann, att det heliga Falket skjutet fönder
tarmarne på Erkebiskopars i Paris,
och kaffes stenas på Erkebiskopars i
Upsala, och då kånjas den festare
samma skapen med lifuett, källa näkernig
med sitt samuete. Men kan ändå ike
finna någons flukt den på, som skulle be
nättiga Falket till stenkastning.

1087. vare det ike bättre, om Erkebiskopars
börjale sin självprövning, med att nämna
sig, kunna han och hans underordnade de
tulle sig smat Erik Janssons: kunnade
Erik Janssons, blifva tvingade, att följt
till smatika, på inquisitionen. Det hade
varit förmäntigare på Erkebiskopars
om han ansett att Erik Jansson, att
prebika ~~prebika~~ bättning på Präbiken i
kallur. Men påss sås Någon Dneffstäl
en Kåpansprebikant utträdde, på allmän
heten, som afvättas han, att blifva
fästet af den vilka Präbiken, som blifvit
fästet: andeligt märket. Då har fal
ket ike sinne, något nägne inträffe, och
det menades, som den Naturliga menin
skapen, påss, äro frans kuren, då har
milken anagorig Kanalgis, som vil
drifva den andeliga Lundsorden, att
rifva fönder hela Dneffskapet i
trasor. Och då följt kånja de kanten
titen att finna sig på bliga till det andeliga
märket, kunnade Falket följt vära äro
till en på massa.

1088. Dneffstarna kunna ike lågarena de
gamla kirkas. Viti denna beskriffliga
gänd, äro stor Dneffstarna i kånst och värt
bättn de värt. För den kunde ike
ike vara obekant, att denna fråga
kanad, by de sig på Kåpans. Men
samuete. Då deras eget samuete
gått, som en axel, kunna de ike
föreställa sig, att någons ensas
samuete är antaligane. Men har.

[illegible]

EE. Vad är det för en skillnad mellan
rationalism och Pietism?

1090. Då den nya tidens Rationalister
öftra hämna verkis ut Bibeln för sina
förföljelser, så är det tydligt, att de erkänna
öppenbarelsen, autoritet. Men då
de den jämte vilja reformera, eller
rent af förkastat de Symboliska
Bäkrarna, så följer deraf, att Rationalis-
ternas upfattning af öppenbarelsen
innehåller fröles synat Reformatorernas
upfattning af den samma. Har såfa-
ledes, frigöras oss Andets rätta förstånd.
Detta har varit ett tillfälligt villkor
alla feeter. Då de nämnda erkänna
Bibels Autoritet i Tröskfäken, men
ändock, komma till, så olika resulta-
ter i tillämpningen, så är det tydligt, att
de fatta öppenbarelsen, hufvudsak-
ligen olika förpunkter. Det kommer
nu denna sak, om ett och samma
förak i Bibeln, är för, bekräftadt, att
det kan tyda på många hundra förtol-
ningar om Andens förklaring som kändt
öppnens hämmar, med Autornas be-
ning. I ett fall, skulle det inte bli för
någon representativ, vidnas omhåll
Catholici och Lutheraner.